

РЕПУБЛИКА СРПСКА

МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ

ПРЕДНАЦРТ

**ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА
КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Бања Лука, октобар 2019. године

**ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА
КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Члан 1.

У Кривичном закону Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17 и 104/18), у члану 2. у ставу 2. ријечи: „нити му се може изрећи казна или друга кривична санкција која није била прописана тим законом“ замјењују се ријечима: „нити му се може изрећи строжија казна од оне која је била прописана у вријеме када је кривично дјело извршено“.

Члан 2.

У члану 19. у ставу 1. ријечи: „на то“ бришу се.

Члан 3.

У члану 20. у ставу 2. ријечи: „његовој замисли“ замјењују се ријечима: „његовим умишљајем“.

Члан 4.

У члану 24. у ставу 1. последије ријечи: „Учиницац који је“ додају се ријечи: „припремао или“, а ријечи: „даљег предузимања радње извршења“ замјењују се ријечима: „његовог извршења“.

Члан 5.

У члану 38. у ставу 1. ријеч: „подстрекава“ замјењује се ријечју: „подстрекне“.

Члан 6.

У члану 42. у тачки 1) ријечи: „казна дуготрајног затвора“ замјењују се ријечима: „казна доживотног затвора“, као и у цијелом тексту Закона у одговарајућем падежу.

Тачка 4) мијења се и гласи:

„4) казна одузимања возачке дозволе“.

Члан 7.

Назив члана и члан 45. мијења се и гласи:

„Казна доживотног затвора

Члан 45.

(1) Казна доживотног затвора може се прописати за најтежа кривична дјела и најтеже облике тешких кривичних дјела.

(2) Казна доживотног затвора не може се прописати као једина казна за одређено кривично дјело.

(3) Казна доживотног затвора не може се изрећи учиниоцу који у вријеме извршења кривичног дјела није навршио двадесет и једну годину живота, трудној жени, учиниоцу чија је урачунљивост у вријеме извршења кривичног дјела била битно смањена (члан 31. став 1) нити за покушај кривичног дјела“.

Члан 8.

У члану 46. у ставу 1. ријеч: „двадесет“ замјењује се ријечју: „тридесет“.
Ст. 3. и 4. бришу се.
Досадашњи ст. 5, 6, 7. и 8. постају ст. 3, 4. 5. и 6.

Члан 9.

Послије члана 46. додаје се назив члана и нови члан 46а. који гласи:

„Изузетност краткотрајне казне затвора

Члан 46а.

(1) Казну затвора до шест мјесеци суд може изрећи само ако посебне околности дјела и учиниоца показују да се новчаном казном не може постићи сврха кажњавања или да се новчана казна неће моћи извршити.

(2) Одредба става 1. овог члана не односи се на казну затвора као замјену за неплаћену новчану казну (члан 50. ст. 2. и 3.), опозвану условну осуду (чл. 64.,65. и 66.) или неизвршени рад у јавном интересу (члан 70. став 6.).“

Члан 10.

У члану 47. став 2. мијења се и гласи:

„(2) Осуђени коме је изречена казна доживотног затвора може се условно отпустити након што извржи двадесет пет година затвора под условима прописаним из става 1. овог члана.“

Члан 11.

Назив члана и члан 51. мијења се и гласи:

„Одузимање возачке дозволе

Члан 51.

(1) Учиниоцу кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја може се изрећи казна одузимања возачке дозволе.

(2) Казну из става 1. овог члана суд изриче у трајању од шест мјесеци до пет година, а ако је услед угрожавања јавног саобраћаја наступила смрт једног или више лица, од једне до осам година, рачунајући од дана правоснажности одлуке, с тим да се вријеме проведено на издржавању казне затвора не урачунава у вријеме трајања ове казне.

(3) При изрицању условне осуде, суд може одредити да ће се условна осуда опозвати ако осуђени за вријеме трајања условне осуде буде управљао моторним возилом.

(4) Ако је казна из става 1. овог члана изречена лицу које има страну возачку дозволу, забрана се односи на управљање моторним возилом на територији Републике Српске.

(5) Ако је осуђени управљао моторним возилом у периоду док траје казна, суд ће ову казну замијенити казном затвора тако што ће за сваких шест мјесеци одузимања возачке дозволе одредити један мјесец казне затвора.

(6) Закоником се може прописати обавезно изрицање казне одузимање возачке дозволе.

(7) Казна одузимања возачке дозволе не може се изрећи заједно са мјером безбједности забрана управљања моторним возилом.“

Члан 12.

У члану 54. у ставу 1. тачка 6) мијења се и гласи:

„6) Ако је за кривично дјело као најмања мјера казне прописана казна затвора до једне године или казна затвора без назначења најмање мјере, казна се може ублажити до три мјесеца, а умјесто казне затвора може се изрећи новчана казна.“

Тачка 7. брише се.

Досадашња тачка 8. постаје тачка 7.

Члан 13.

У члану 56. у ставу 2. тачка 1) мијења се и гласи:

„1) ако је за два или више кривичних дјела утврдио казне доживотног затвора или казну доживотног затвора и затвора, изрећи ће јединствену казну доживотног затвора.“

Тачка 2) брише се.

У тачки 3) ријеч: „двадесет“ замјењује се ријечју: „тридесет“.

Члан 14.

У члану 63. у ставу 2. ријечи: „се може изрећи“ замјењују се ријечима: „је прописана“.

Члан 15.

У члану 66. послије ријечи: „прописаном законом“ додаје се запета и ријечи: „осим када је у питању мјера одузимања имовинске користи (члан 83.).“

Члан 16.

У члану 70. у ставу 6. ријечи: „послије истека постављеног рока“ замјењују се ријечима: „у постављеном року, а број: „60“ замјењује се бројем: „30“.

Члан 17.

У члану 72. у тачки 9) послије ријечи: „предмета“ додаје се запета и тачка 10) која гласи:

„10) забрана управљања моторним возилом.“

Члан 18.

У члану 74. у ставу 4. послије ријечи: „овог члана“ додају се ријечи: „изречена уз казну затвора“.

Члан 19.

У члану 75. у ставу 3. број: „47“ замјењује се бројем: „74“.

Послије става 3. додају се нови ст. 4. и 5. који гласе:

„(4) Обавезно психијатријско лијечење на слободи не може трајати дуже од три године. Суд сваке године поново одлучује да ли је лијечење на слободи и даље потребно.

(5) Ако се у случају из ст. 1, 2. и 3. овог члана учинилац не подвргне лијечењу на слободи или лијечење самовољно напусти или и поред лијечења постане толико опасан за околину да је потребно његово лијечење у здравственој установи, суд може изрећи обавезно психијатријско лијечење и чување у здравственој установи.“

Члан 20.

Послије члана 82. додаје се назив члана и нови члан 82а. који гласи:

„Забрана управљања моторним возилом

Члан 82.а.

(1) Мјеру безбједности забрана управљања моторним возилом одређене врсте или категорије суд може изрећи учиниоцу кривичног дјела против безбједности јавног саобраћаја када постоји опасност да ће управљајући моторним возилом поново учинити такво кривично дјело.

(2) Мјера из става 1. овог члана обухвата одузимање возачке дозволе или забрану издавања возачке дозволе у периоду трајања ове мјере.

(3) Суд одређује трајање мјере из става 1. овог члана, које не може бити краће од три мјесеца ни дуже од пет година, рачунајући од дана правноснажности одлуке, с тим да се вријеме проведено на издржавању казне затвора, односно у здравственој установи за чување и лијечење не урачунава у вријеме трајања ове мјере.

(4) Ако је мјера из става 1. овог члана изречена лицу које има страну дозволу за управљање моторним возилом, ова мјера обухвата забрану њеног коришћења на територији Републике Српске за вријеме од три мјесеца до пет година.

(5) Према учиниоцу кривичног дјела којем је изречена мјера безбједности забрана управљања моторним возилом уз условну осуду или казну која је замијењена радом у јавном интересу који не поступи по тој забрани, примијениће се одредбе члана 66. и члана 70. став 6. овог законика.“

Члан 21.

У члану 90. у ставу 2. у тачки 5) последије ријечи: „од“ замјењује се ријечју: „преко“.

Члан 22.

У члану 98. став 1. мијења се и гласи:

„(1) Застарјелост извршења новчане казне као споредне казне и казне одузимања возачке дозволе настаје када протекне година дана од дана првоснажности пресуде којом су те казне изречене.“

Члан 23.

У члану 101. став 2. мијења се и гласи:

„(2) Лицу које је осуђено на казну доживотног затвора помиловање се не може дати прије него што је издржало двадесет пет година затвора.“

Члан 24.

У члану 106. у ставу 1. ријеч: „крив“ замјењује се ријечима: „кривично одговоран“.

Члан 25.

У члану 107. у ставу 1. ријеч: „криво“ замјењује се ријечју: „одговорно“, а ријеч: „међувремену“ замјењује се ријечима: „у току стечајног поступка“.

Члан 26.

У члану 108. у ставу 1. ријеч: „почео“ замјењује се ријечју: „започео“.

Члан 27.

У члану 109. став 2. мијења се и гласи:

„(2) У случају саучесништва правних лица из става 1. овог члана, свако правно лице одговара у границама своје одговорности независно од одговорности других правних лица.“

Члан 28.

У члану 110. у ставу 2. ријечи: „по учињеном кривичном дјелу“ замјењују се ријечима: „након учињеног кривичног дјела“.

Члан 29.

Члан 116. мијења се и гласи:

„Поред мјере безбједности одузимања предмета, правном лицу се могу изрећи и мјере безбједности:

- 1) објављивање пресуде,
- 2) забрана обављања одређене привредне дјелатности.“

Члан 30.

У чл. 124. став 1., 129. став 4., 145. став 3., 146. ст. 1. и 3., 167. став 2., 232. став 4., 275. став 2., 291. став 5., 292. став 2., 299. тачка 8, 300. став 3., 301. став 1., 304. став 4., 305. став 2., 365. став 4. и 394. став 7. ријечи: „најмање пет година“ замјењују се ријечима: „од пет до двадесет година“.

Члан 31.

У члану 144. у ставу 1. ријеч: „њој“ замјењује се ријечју: „њему“.

Члан 32.

У чл. 145. став 1., 232. став 6., 264. став 3., 265. став 3., 268. став 4., 288. став 1., 301. став 2., 302., 303. став 1., 304. став 1. и 366. став 2. ријечи: „најмање три године“ замјењују се ријечима: „од три до двадесет година“.

Члан 33.

У члану 146. у ставу 6. ријеч: „осам“ замјењује се ријечју: „десет“.

У ставу 7. ријечи: „ст. 1. и 3.“ замјењују се ријечима: „ст. 1, 2. и 3.“, а ријеч: „десет“ замјењује се ријечју: „дванаест“.

Члан 34.

У члану 152. у ставу 1. иза ријечи: „казниће се“ додају се ријечи: „новчаном казном или“.

Члан 35.

У члану 173. у ставу 1. ријечи: „старијим од петнаест“ замјењује се ријечима: „које је навршило петнаест“.

Члан 36.

У члану 190. у ставу 1. ријечи: „и тиме доведе до повреде његовог физичког или психичког интегритета“ бришу се.

Став 2. мијења се и гласи:

„(2) Ако је при извршењу дјела из става 1. овог члана коришћено оружје, опасно оруђе или друго средство погодно да тијело тешко повриједи или здравље наруши, учинилац ће се казнити казном затвора од шест мјесеци до пет година.“

У ставу 5. ријечи: „од три мјесеца“ бришу се.

У ставу 6. након ријечи: „сродство“ ријеч: „те“ се брише, а послије ријечи: „домаћинству“ додају се ријечи: „те лица која су међусобно била или су још увијек у емотивној или интимној вези, независно од тога да ли учинилац дијели или је дијелио домаћинство са жртвом.“

Члан 37.

Члан 224. мијења се и гласи:

„Крађа

„(1) Ко одузме туђу покретну ствар у намјери да је противправно присвоји, казниће се новчаном казном или казном затвора до три године.

(2) Ако вриједност одузете ствари не прелази износ од 300 КМ, а учинилац је имао намјеру да присвоји ствар такве вриједности, казниће се новчаном казном или казном затвора до једне године.

(3) Покушај дјела из става 1. овог члана је кажњив.

(4) Гоњене за дјело из става 2. овог члана предузима се по приједлогу“.

Члан 38.

Послије члана 224. додаје се назив члана и нови члан 224а. који гласи:

„Шумска крађа
Члан 224.а.

(1) Ко ради крађе у шуми обори стабла у количини већој од пет кубних метара, казниће се новчаном казном или казном затвора до двије године.

(2) Ако је дјело из става 1. овог члана учињено у намјери продаје или ако је количина обореног дрвета већа од двадесет кубних метара, учинилац ће се казнити казном затвора од једне до пет година и новчаном казном.

(3) Ако је дјело из става 1. или 2. учињено у заштитној шуми, националном парку или другој шуми с посебном намјеном или је количина обореног дрвета већа од сто кубних метара, учинилац ће се казнити казном затвора од двије до осам година и новчаном казном.

(4) Оборена стабла из ст. 1, 2. и 3. ће се одузети.

Члан 39.

У члану 225. у ставу 3. ријечи: „и 2.“ бришу се.

Члан 40.

У члану 226. у ставу 4. ријечи: „прибави малу имовинску корист“ замјењују се ријечима: „присвоји ствар такве вриједности“.

Члан 41.

У члану 227. у ставу 1. ријечи: „њеним присвајањем прибави себи или другом противправну имовинску корист“ замјењују се ријечима: „је присвоји“.

Члан 42.

У члану 229. ст. 1. и 2. мијењају се и гласе:

„(1) Ко за себе или другог противправно присвоју туђу покретну ствар која му је повјерена, казниће се новчаном казном или казном затвора до двије године.

(2) Ако вриједност утајене ствари не прелази 300 КМ и учинилац је имао намјеру да присвоји ствар такве вриједности, казниће се новчаном казном или казном затвора до шест мјесеци.“

Члан 43.

У члану 231. у ставу 1. ријеч: „противправну“ брише се.

Члан 44.

У члану 234. у ставу 2. ријеч: „једне“ замјењују се ријечју: „двје“.

Члан 45.

У члану 240. у ставу 2. ријечи: „која је трајала дуже вријеме“ бришу се.

Члан 46.

У члану 243. став 3. мијења се и гласи:

„(3) Ако је дјелом из става 1. и 2. овог члана проузрокована штета великих размјера, учинилац ће се за дјело из става 1. казнити казном затвора од двије до дванаест година, а за дјело из става 2. казном затвора од једне до осам година“.

Члан 47.

У члану 258. у ставу 3. ријечи: „усљед дјела“ замјењују се ријечју: „дјелом“.

Члан 48.

Послије члана 272. додаје се назив члана и нови члан 272а. који гласи:

„Превара у привредном пословању

Члан 272а.

(1) Ко у привредном пословању у намјери прибављања противправне имовинске користи прваном лицу које заступа или неком другом прваном лицу, лажним приказивањем или прикривањем чињеница, доведе некога у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да на штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини, казниће се казном затвора од једне до пет година и новчаном казном.

(2) Ако је дјелом из става 1. овог члана прибављена велика имовинска корист или проузрокована знатна штета, учинилац ће се казнити казном затвора од двије до десет година и новчаном казном.

(3) Ако је дјело из става 1. учињено само у намјери да се другом нанесе штета, казниће се новчаном казном или казном затвора до једне године.“

Члан 49.

Назив члана 273. мијења се и гласи: „Превара у осигурању“.

Члан 50.

У члану 299. у ставу 1. у тачки 8) ријеч: „пет“ замјењује се ријечју: „осам“.

Члан 51.

У члану 316. у ставу 1. ријечи: „или уопште на раду у државном органу или правном лицу“ замјењују се ријечима: „на раду“.

Члан 52.

У члану 320. став 5. брише се.

Члан 53.

Послије члана 330. додаје се назив члана и нови члан 330а. који гласи:

„Обавезно изрицање мјере безбједности забране вршења позива,
дјелатности или дужности

Члан 330а.

За кривична дјела из чл. 315, 319. и 321. овог законика, суд учиниоцу изриче мјеру безбједности забрана вршење позива, дјелатности или дужности, под условима предвиђеним у члану 77. овог законика.“

Члан 54.

У члану 358. послје става 3. додаје се нови став 4. који гласи:
„(4) Организатор или вођа групе која изврши дјело из ст. 1.,2. и 3. овог члана, казниће се казном затвора од три до петнаест година.“
Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 55.

У члану 363. у ставу 4. иза броја „1“ додају се ријечи: „и 2.“

Члан 56.

У члану 366. у ставу 5. ријечи: „прије него што је у њиховом саставу или за њих учинио неко кривично дјело ради чијег извршења је група или криминално удружење организовано“ бришу се.

Члан 57.

Назив члана и члан 367. брише се.

Члан 58.

У члану 402. у ст. 2, 4. и 5. ријечи: „и казном забране управљања моторним возилом“ бришу се.

Члан 59.

У члану 403. у ставу 4. ријечи: „и казном забране управљања моторним возилом“ бришу се.

Члан 60.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број:
Датум:

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Недељко Чубриловић

